

[Kristen Amby.]

tinget Hr. Jørgen Pedersen nogle Bemærkninger, hvoraf man kan læse, hvorfor dette Forslag er gaaet ud ved Behandlingen i Landstinget. Piper siger, at det skulde altsaa forhindre, at der blev lavet Fiksfakserier — det er det Udtryk, han bruger — ved Valgloven. Det kan Forslaget nu ikke gøre efter hans Mening, fordi et Udvalg af Tingets Medlemmer ikke er det rette Forum til Afgørelse af, om en Gruppedannelse er et Parti eller ikke, idet man i saa Fald vil være Dommer i sin egen Sag. Men det har været et saadant Motiv, der har foreligget for hans Vedkommende, og for Jørgen Pedersens Vedkommende er Begrundelsen den, som fremgaar af hans Udtalelser i Landstingstidende 1919—20, Spalte 1115 — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat:

„Jeg vil blot med Hensyn til „Fiksfakserier“ gøre den Bemærkning, at imod saadanne sikrer § 22 ikke. Ganske vist er det indrettet saaledes, at man kan gøre Regning paa, at hvis der stiftedes Partier, før Rigsdagen sluttede, og Formanden meddelte, at der mellem disse Partier var saadanne, om hvis Særstilling som Parti der kunde tvistes, kunde det Udvalg, som der er Tale om, kassere det og sige: Det er ikke noget selvstændigt Parti. Men der er jo ikke det mindste i Vejen for, at 10 000 Vælgere kan anmelde et nyt Parti, og det har det paa-gældende Udvalg intet at gøre med. Derom har kun Ministeren at meddele, at saadan forholder det sig.“

Naar man nu mangler positive Bestemmelser om, hvad et Parti er, og har afvist den Udvej fastsat i Loven, at et Udvalg af hvert af Tingene kunde afgøre det, har afvist dette ganske bevidst, mener jeg sandelig heller ikke, det er muligt, at Folketinget, selv om det er enigt i — hvad jeg haaber, det er —, at det er mod Valglovens Hensigt og Mening, det, der nu er sket, bagefter kan komme og sige: nu paatager vi os at afgøre, om 10 000 Vælgere, der stifter Parti, er et Parti eller ikke, naar man i sin Tid udtrykkeligt sagde, at det kunde Tingene ikke afgøre, nemlig ved den eneste Lejlighed, hvor det har været offentligt diskuteret, saa vidt jeg har kunnet finde.

Men dertil kommer, at der ogsaa i den gældende Valglov er givet saadanne Bestemmelser vedrørende 10 000 Vælgeres Anmeldelse af et nyt Parti, at jeg mener, det ikke bagefter kan lade sig gøre at kassere det. Det eneste, der staar, er, at Vælgerne 10 Dage før Valget skal meddele Indenrigs-

ministeren, at de agter at deltage i Valget som nyt Parti, og saa staar der Reglerne for, hvordan denne Anmeldelse skal foregaa: den skal være bilagt med Erklæring fra alle de Vælgere, der danner Partiet, med Formularer for Erklæringen, der skal være godkendt af Indenrigsministeriet, den skal være underskrevet af Vælgeren personlig, Vælgerens Nummer paa Valglisten skal anføres, behørigt attesteret af vedkommende Kommunalbestyrelse, Attester udstedt et Aar eller mere før Anmeldelsen har ikke Gyldighed, Vælgeren kan ikke deltage i Anmeldelse af mere end eet nyt Parti, Anmeldelsen af nyt Parti har Gyldighed i et Aar fra Anmeldelsens Dato. Det er, hvad Vælgerne skal foretage sig. Det har de foretaget sig her.

Dernæst staar der i Stk. 3 i § 24, der alene handler herom, hvad Indenrigsministeren skal foretage sig. Han skal tildele hvert af Partierne en Bogstavbetegnelse, hvormed Partierne vil være at opføre paa Stemmesedlen, og det maa have for Øje, at Partierne har de Bogstavbetegnelser, de har haft tidligere, og til Slut staar der:

„Snaest muligt efter Udløbet af den i Stk. 1 nævnte Frist bringes det til almindelig Kundskab, hvilke Partier der efter Reglerne i nærværende Paragraf er berettiget til Deltagelse i Valget.“

En saadan Kundskab er bragt Befolkningen, ogsaa de Vælgere, der har stemt paa det nydannede Hovedstadens Venstre.

Hvorvidt Indenrigsministeren har haft eller overhovedet har Føje til at undersøge, om det nu er et nyt Parti, nogle Vælgere søger dannet, det skal jeg ikke udtale mig om. Jeg er i og for sig af den Anskuelse personlig, at det efter alle Solemærker at dømme burde kunne være saaledes, at Indenrigsministeren havde denne Føje, men det er et juridisk Tvistspørgsmaal, og i alle Tilfælde indeholder Valgloven ikke nogen positiv Bestemmelse om, at Indenrigsministeren skal godkende et saadant Parti. Han skal blot kundgøre, at et saadant Parti har opfyldt de og de formelle Forskrifter og derfor er berettiget til at deltage i Valget.

Naar desuagtet et Mindretal ikke mener at kunne godkende Mandaterne for Hovedstadens Venstre, har man dels anført en særlig Bestemmelse i Valglovens § 52 c derfor og dels ogsaa anført Grundlovens § 53. Vedrørende Bestemmelsen i Valgloven er det mig umuligt at se, at den kan gælde det Forhold, det her drejer sig om. § 52 c har vi jo hørt citeret, men Paragraffen begynder med at sige:

„Bliver Afstemningen i en Opstillingskreds kendt ugyldig af Folketinget, ud-